

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Som det vil være Rigsdagen bekendt, har i de senere Aar det Spørgsmaal jevnlig været rejst, navnlig fra Brandforsikringsselskabernes Side, om der ikke af Samfundet maatte kunne træffes Foranstaltninger for at indskrænke Antallet af og Skaden ved de i voksende Tal stedfindende Ildebrande paa Landet.

Tabet herved falder saavel i de Selskaber, i hvilke Forsikringen hviler paa Gensidighed, som i andre Selskaber, for saa vidt som Tabet paavirker Præmierne, paa alle forsikrede og bliver derved en Byrde for hele Samfundet.

Ligesom dette Spørgsmaal derfor har været gjort til Genstand for Overvejelse af Regeringen, har et større Antal indenlandske Brandforsikringsselskaber gennem et af Repræsentanter for disse nedsat Udvalg optaget denne Sag til Behandling.

Ved en Statistik, der af dette Udvalg er udarbejdet paa Grundlag af Indberetninger fra 59 indenlandske Brandforsikringer for Tidsrummet 1ste April 1891 til 31te Marts 1900, har det vist sig, at disse Selskabers samlede Tab i denne Periode, der beløb sig til ca. 36½ Mill. Kr., har fordelt sig saaledes paa følgende Aarsager:

Forsæt af Vagabonder	ca. 2,3 pCt.	(Tab ca. 845,000 Kr.)
Forsæt af andre	- 8,4 —	(— - 3,055,000 —)
Uforsigtighed af Børn med Tændstikker	- 11,2 —	(— - 4,100,000 —)
Uforsigtig Omgang med Petroleumsbelysning i Stalde, Lader, Loer og paa Foderlofter	- 3,3 —	(— - 1,200,000 —)
Anden Uforsigtighed	- 10,2 —	(— - 3,700,000 —)
Mangelfuld Rensning af Skorstene	- 2,6 —	(— - 964,000 —)
Andre Brandmangler	- 7,7 —	(— - 2,779,000 —)
Lynild	- 16,2 —	(— - 5,900,000 —)
I alt	ca. 61,9 pCt.	(Tab ca. 22,600,000 Kr.)

De øvrige Brande ere for en Del opstaaede ved Hændelse, ved Selvantændelse eller andre Tilfældigheder; men deres Aarsager er for største Delen uoplyste.

For at opnaa en Formindskelse af Lynildsskaderne er der nu paa Finanslovsforslaget for Finansaaret 1902—03 under § 26 III. 20. foreslaaet bevilget et Beløb af 10,000 Kr. til forsøgsvis Anbringelse af Lynaffledningsanlæg paa straataekte Bygninger. Til Forebyggelse af Brande, opstaaede ved Uforsigtighed, er der fra Justitsministeriet udgaaet en Bekendtgørelse, hvorved Overholdelsen af Lovgivningens Forskrifter om Brandpolitiet paa Landet indskræpes særlig med Hensyn til Bygningernes Opførelse og Omgangen med Ild og Lys, og ved et Cirkulære til samtlige Politimyndigheder ere disse opfordrede til at have deres Opmærksomhed særlig henvendt paa disse Forhold.

Tilbage staar imidlertid Spørgsmaalet, om den gældende Lov om Brandpolitiet paa Landet af 2den Marts 1861, saaledes som den er ændret ved Lovene af 1ste Marts 1889 og 6te April 1898 og bekendt-

gjort af Justitsministeriet under 16de April 1898, ikke maatte trænge til at ændres paa forskellige Punkter, saaledes at den i større Omfang end hidtil kunde blive i Stand til at sikre Befolkningen.

Blandt de Foranstaltninger, der i saa Henseende ere mulige, og som kunne træffes uden uforholdsmæssig Byrde for den enkelte, ja endog som en Lettelse og Betyggelse for den enkelte, staar i første Række en grundig Forbedring af Tilsynet saavel med ny Bygningers Opførelse som med den behørig Vedligeholdelse, for saa vidt denne af Brandsikkerhedshensyn kræves, af bestaaende Bygninger. Medens enhver væsentlig Forøgelse af Betyggelsen i selve de materielle Regler om Bygningers Opførelse som Regel vil munde ud i en mere eller mindre følelig Merudgift for den byggende, frembyder Tilsynet med de gældende Reglers Overholdelse et Omraade, hvor der, uden nogen næneværdig Merbekostning i Sammenligning med Udgifterne ved i øvrigt at opføre og vedligeholde en Bygning, kan opnaas en stor Fordel i Retning af Brandulykkers Forebyggelse.